

רע"פ 2432/16 - מרצל ברונשטין נגד עיריית תל אביב יפו

בית המשפט העליון

רע"פ 2432/16

לפני: כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט א' שהם

המבקש: מרצל ברונשטין

נגד

המשיבה: עיריית תל אביב יפו

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בתל אביב מיום 8.02.2016 בעפ"א
23812-12-15 שניתן על ידי כבוד השופטת ט' חיימוביץ

תאריך הישיבה: י"ח באדר תשע"ז (16.3.17)

בשם המבקש: עו"ד אריה שילאנסקי

בשם המשיבה: עו"ד נעמה בנצקי; עו"ד אתי לוי

החלטה

לא ראינו מקום ליתן רשות ערעור.

עמוד 1

המבקש הגיש לבית המשפט לעניינים מקומיים בתל-אביב-יפו "בקשה לביטול הודעות תשלום קנס בשל התיישנות העבירות", זאת ביחס ל-13 הודעות תשלום קנס בגין עבירות חניה שביצע - כך נטען - בגין השנים 1995 ל-1996.

בית המשפט קמא ראה בבקשה דנן בקשה להישפט באיחור ודחה אותה מארבעה טעמים שונים. המבקש ערער על פסק דין בית המשפט קמא לבית המשפט המחוזי וזה דחה את הערעור, תוך שהוא לא מקבל את טענת המבקש לפיה קיים הליך נפרד ששמו "בקשה לביטול הודעת קנס בשל התיישנות העבירות" השונה ומובחן מבקשה להישפט באיחור המוסדרת בסעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. נפסק כי על מנת להעלות טענת התיישנות היה על המבקש להגיש בקשה להישפט, ובמסגרתה לטעון טענה זו. בית המשפט המחוזי דחה טענות נוספות של המבקש אחת לאחת, והסיק כי צדק בית המשפט קמא במסקנתו. בית המשפט המחוזי השית על המבקש הוצאות בסך 7,000 ש"ח.

לטענת המבקש מדובר בהוצאות "בלתי פרופורציונאליות לסוג העניין הספציפי שנדון". לשיטתו מדובר ב"סוגיה משפטית חשובה ובעלת חשיבות ציבורית כללית החורגת מעניינו הספציפי".

אין אנו מקבלים טענת המבקש. עניינו של המבקש אינו עומד בתנאים שנקבעו בפסק הדין המנחה בעניין חניון חיפה (בר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור(הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123). אין מדובר בסוגיה משפטית עקרונית בעלת השלכות רחב ואף ולא מדובר בפסק דין שגרם למבקש עיוות דין.

הבקשה נדחית איפוא.

המבקש יישא בהוצאות המשיבה בהליך דכאן בסך 5,000 ש"ח.

ניתן היום, י"ח באדר התשע"ז (16.3.2017).

שופט

שופט

שופט